

بر کسی پوشیده نیست که فیلم نامه نویسی یکی از ارکان اصلی و مهم تولید فیلم است و همواره دغدغه ی اول و نقطه ی عزیمت اهالی فیلم به حساب می آید. فقدان یک فیلم نامه ی محکم و در عین حال ظریف از مشکلات و بیماری اساسی سینمای ایران بوده است.

در سطح حرفه ای تولید فیلم، خوش بختانه در یک دهه ی اخیر تلاش های فنی و دلسوزانه ای در بهبود اوضاع شده است. ترجمه ی کتب متعدد و گوناگون فنون و مهارت و راه اندازی کلاس ها و کارگاه های فیلم نامه نویسی و نشریه ی «فیلم نگار» در راستای همین تلاش ها است. اما متأسفانه آن تأثیری که انتظار می رفت در بخش فیلم نامه اتفاق نیفتاد. هر چند که برای شکل گیری یک اتفاق فرهنگی در کنار تلاش بی وقفه، باید صبور هم بود. تدوین گران یک قانونی دارند که شاید به کار ما هم بیاید؟ اگر یک نما- با وجود بی نقض بدون به لحاظ میزانسن اجرا، تصویرداری و... آن تأثیری را که مد نظر بود، بر بیننده نگذاشت، دست به آن نما نزنید. عیب در نماهای قبلی و یا بعدی آن نما است. آنها را دست کاری کنید. واقعیت این است که ترجمه ی کتب فیلم نامه نویسی، ایجاد کارگاهها، بیشتر برای آدمهای حرفه ای در مناسبات تولید فیلم بوده است. به نظر نگارنده عیب درجایی دیگری است. و آن خیل عظیم آدمهایی است که هنوز وارد مناسبات حرفه ای فیلم سازی نشده اند. و یا حتی هنوز دقیقاً تصمیم نگرفته اند که در آینده قرار است چکاره شوند! نسل جوانی که مثل زمینی بکر منتظر بذرهای شکوفایی هستند. در این باره حوزه هنری دست به کار تازه ای زده است: فیلم نامه نویسی به عنوان یک واحد درسی مستقل در برنامه ی آموزشی دوره ی متوسط تعیین شده است. اقدام خجسته ای که اگر نقاط ضعف هایش بر طرف شود تاروش های کارآمدی برای آموزش این ماده ی درسی فراهم آید بی گمان می تواند بخش اعظمی از معضل کهنه، تکراری و البته مهم سینمای ایران- فیلم نامه- را حل نماید. مقاله ای که مورد مطالعه است، نتیجه ی تدریس و حضور سه ساله ی نگارنده در دبیرستانهای پسرانه و دخترانه ی استان مازندران است. روزهای اول تدریس بسیار شوق برانگیز بود ولی هرچه که پیش رفتیم از نتیجه ای که بدست می آمد، ناامید ترمی شدیم. پی علت ها گشتم. بدهیهی تریانشان سن و سال هنرجویان، فقدان کیفیت آموزشی در سطح دبیرستان بوده است. سعی شد براساس تجربه و کتاب های آموزشی موجود در بازار و نیز سن و سال هنرجویان، جزوه ای فراهم شود. اما نتیجه خیلی امیدوار کننده نبود و باز هم، همه چیز به کندی پیش می رود. کندی ای که هیچ ربطی به حرکت بطنی رشد فرهنگی ندارد. پس علت اصلی کدام است؟! به ناگاه قانون تدوین گران سینما دوباره به کار آمد. شاید عیب در جزوات نبود. (جزوات به شکل ساده و به همراه تمرین های ساده و کاربردی به وجود آمده اند.) به تدریج - پس از گذشت سه سال - کاشف به عمل آمد که اساساً این جزوات فیلم نامه نویسی خود

احتیاج به پیش آگاهی هایی دارد. از آن جا که فیلم نامه نویسی یکی از شاخه های علوم انسانی است. و از طرفی هنرجویان هم مثل زمین های بکر هستند. برای حضور بذرهایی دانش کاربردی فیلم نامه یسی در جان آنها احتیاج به شخم زدن های دیگر هم است. گفتیم دانش کاربردی؟! چون هدف این است هنرجویان به تدریج وارد عرصه ی حرفه ای فیلم نامه نویسی کشور شوند. نه این که صرفاً کلماتی را حفظ و بعد از سالها و در اثر وارد شدن به چالشهای زندگی، فراموششان کنند. باری، دریافتیم که این هنرجویان تازه کار و پرنشاط قبل از آن که ناگهان روی قله ی کوهستان شگفت فیلم نامه نویسی باشند، باید راههای رسیدن به آن را با یادگیری آگاهی دیگر، فراگیرند.

۱. پیش آگاهی های فیلم نامه نویسی برای هنرجویان دوره ی متوسطه ساختار آموزش فیلم نامه نویسی دوره ی متوسطه، چهار ترم و برای دو سال زمان بندی و تنظیم شده است. دانش آموزان سال اول دبیرستان را، به شکل عمومی طی می کنند و از سال دوم دبیرستان با انتخاب رشته ی فیلم نامه نویسی وارد دنیای تازه و شگفت هنر می شوند. بنابراین آنها دانش آموز دبیرستان هنرستان به حساب می آیند. در این دبیرستان رشته ی بازیگری هم به شکل جداگانه تدریس می شود. ولی فنون سینما به شکل رشته ی زیر گروهی فیلم نامه آموزشی داده می شود. البته دانش آموزان دیگری، رشته های کامپیوتر، خیاطی و... را می آموزند. دروس تخصصی رشته ی فیلم نامه نویسی به قرار زیر و در چهار ترم آموزش داده می شود:

۱- اصول داستان نویسی ۲- تاریخ سینمای ایران و جهان

۳- فنون فیلم سازی ۴- فیلم نامه نویسی

این دروس در کنار دروس عمومی زبان فارسی، دین و زندگی، عربی، تاریخ، کارآفرینی توسط هنرجویان، آموخته می شود.

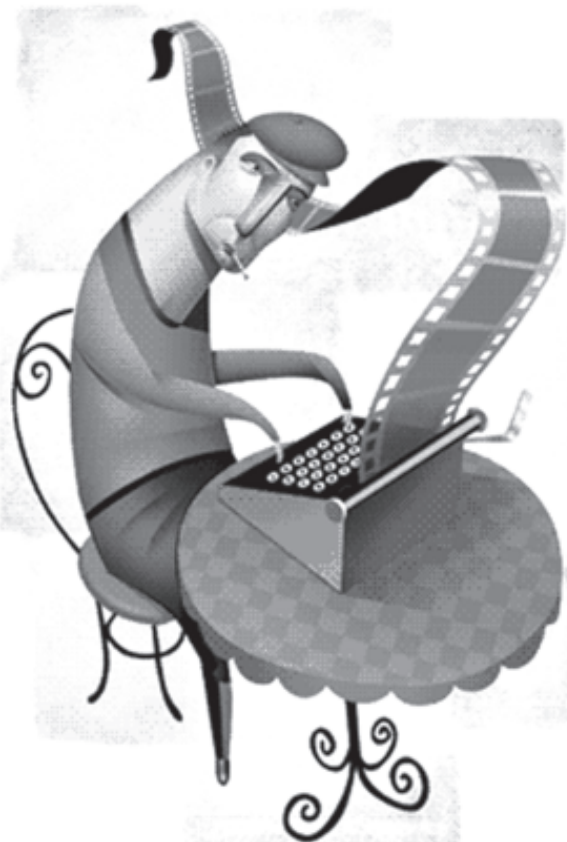
اصول داستان نویسی در حقیقت پیش شرط درس فیلم نامه نویسی است و تاریخ سینمای ایران و جهان هم پیش شرط هنر فیلم سازی. اما در عمل برای سنین پائین، یعنی هنرجویانی که بدون پیش زمینه وارد دنیای هنر می شوند، اصول داستان نویسی خود احتیاج به دروس پیش آگاهی دارد. و از طرفی هنر گسترده ی سینما که به درستی هنر هفتم نام دارد- چرا که از شش هنر پایه ی: معماری، نمایش، رقص، ادبیات، نقاشی و موسیقی هم بهره می گیرد- خود احتیاج ضروری به دروس پیش آگاهی دارد. و فقط درس تاریخ سینمای ایران و جهان نمی تواند و نباید به عنوان تنها درس مکمل سینما به کار گرفته شود.

به اعتقاد من با دروس پیش شرط، باید به اصول داستان نویسی رسید و از آنجا با دروس پیش شرط به هنر فیلم نامه نویسی، در ادامه دروس پیش شرط برای رسیدن به اصول داستان نویسی را ذکر می کنیم و بعد آن را شرح می دهیم.

در آمدی به آموزش
فیلم نامه نویسی
در هنرستان های هنر

ایرج فلاح*

ها، مکاشفه‌های عمیق و شخصی خود باید از ابزاری استفاده کند تا برای دیگران هم قابل درک و فهم باشد. مثلاً شاعر برای بیان لذت و تصویرسازی و عینی‌سازی دیدن چشم یارش - که طبیعی است مخاطب حضور نداشته است - گل نرگس را مثل می زند و یا به عاریت می گیرد.

۴- نامه نگاری

الف- دانش آموزان بعد از آموختن واژه‌ها باید نامه‌هایی برای مدیر مدرسه، شهردار شهر، جانباز قطع نخاعی و .. بنویسند و در آن با استفاده از دستور زبان، افاده‌ی مقصود کنند. مثلاً نامه‌ای به مدیر مدرسه بنویسند، با محتوای نصب پرده‌هایی برای جلوگیری از نفوذ سرمای زمستانی در کلاس و یا برای جانباز قطع نخاعی و از زحماتی که در جبهه‌ها کشیده و همدلی از شرایط سخت این روزها، نامه‌ای محبت‌آمیز بنویسند.

ب- دانش آموز باید به کمک واژه‌ها، در ساختار دستور زبان و با ابزاری که علم بیان در اختیارش می‌گذرد نامه‌ای به خدا، به خورشید خسته‌ی تابستانی، به کلاغ مسافری که غروب برشته‌ی مزرعه را با بالهای قیچی می‌کند، نامه بنویسند و ایجاد ارتباط دلی بکنند. در این نامه عنصر تخیل، منطق جهان نامه را شکل می‌دهد.

۵- گزارش نویسی

هنرجو باید گزارشی از مسابقه ورزشی خواهرش، عیادت مادر بزرگش، و یا یک روز تعطیل برفی اش را به کمک ۳ بند قبلی بنویسد.

۶- خاطره نویسی

هنرجو باید یکی از خاطرات مهم از زندگی خود یا یکی از آشنایانش را به کمک ۴ بند قبلی بنویسد.

*پایان ترم اول فیلم نامه نویسی (یا دروس پیش شرط اصول داستان نویسی)

ب- پیش شرطهای فیلم سازی (ترم اول)

۱- آموزش ابتدایی طراحی و گرافیک

هنرجویان به خاطر نداشتن آگاهی کامل و نیز حوصله‌ی کافی، در هر رشته‌ای که باشند معمولاً از حضور برخی از دروس گله می‌کنند. مثلاً هنرجویان رشته ادبیات فارسی از درس‌های زبان انگلیسی، زبان عربی و دین و زندگی دل خوشی ندارند و آنها را برای رشته‌ی ادبیات فارسی ضروری نمی‌دانند. در حالی که بعداً متوجه می‌شوند که مثلاً داشتن زبان انگلیسی آنها را به امکانات زبان دیگر، شرایط مشابه‌ی زبان فارسی و انگلیسی، اهمیت ترجمه و ... خیلی چیزهای دیگر آشنا می‌سازد.

در رشته‌ی سینما معمولاً هنرجویان تازه کار از اهمیت دانستن زبان طراحی و گرافیک برای رسیدن به زبان سینما اطلاعی ندارند. به همین

سبب شاید آن رشته‌ای غیر ضروری و خسته‌کننده ببینند. آنها آمده‌اند تا به کارگردان یا نویسنده‌ای بزرگ تبدیل شوند. ولی می‌دانیم که قاب، تک سلول اصلی فیلم است و تنها با قرار گرفتن قاب‌ها روی میز تدوین تبدیل به داستان و تبدیل به زندگی پرشور قهرمانانی می‌شوند که دل مخاطبین سرتاسر دنیا را در سالن‌های تاریک سینما به تپش وامی‌دارد.

و می‌دانیم که قاب محدودده‌ای است که شبیه یک بوم طراحی یا نقاشی است. بنابراین لازم است هنرجو ابتدا اهمیت قوانین طراحی را بیاموزد تا همان محدوده‌ی کوچک قاب در دستانش تبدیل به جولانگاه عواطف قهرمانانش شود. پس لازم است اساتید رشته‌ی طراحی هم در دبیرستانها حضور داشته باشند و فنون این رشته را در ارتباط با سینما و روایت به دانش آموزان تدریس کنند.

۲- رشته عکاسی

دوربین عکاسی شباهت و نزدیکی مکانیکی بسیار نزدیکی با دوربین تصویربرداری دارد؛ شناخت لنز، دیافراگم، نورپردازی و ... در دوربین عکاسی، مقدمه‌ای است برای شناخت و به کارگیری دوربین تصویربرداری. در سینمای ایران کسانی مثل عزیز ساعتی، محمود کلاری و ... بوده‌اند که کار خود را در دنیای سینما با عکاسی در فیلم شروع کرده‌اند ولی امروزه از برجسته‌ترین مدیران تصویربرداری در سینمای ایران محسوب می‌شوند. دوربین عکاسی

دروس پیش شرط اصول داستان نویسی برای سال اول فیلم نامه نویسی در دو ترم اول و دوم.

۱- افزایش دامنه ی واژگانی نزد هنرجو (ترم اول)

۲- آشنایی ابتدایی با دستور زبان فارسی (ترم اول)

۳- آشنایی با مبانی علم بیان (ترم اول)

۴- نامه نگاری (ترم اول)

۵- گزارش نویسی (ترم اول)

۶- خاطره نویسی (ترم اول)

۷- شناخت روایت (ترم دوم)

۸- آشنایی با قصه های شفاهی (ترم دوم)

۹- آشنایی با قصه ی کتبی و کهن (ترم دوم)

۱۰- آشنایی با داستان خوانی (ترم دوم)

همه ی ۱۰ بند بالا در دو ترم سال اول باید تدریس شوند. (که بعداً هر کدام شرح داده خواهد شد ولی از آن جا که موازی و همزمان با فیلم نامه نویسی، مبانی سینما هم آموزش داده می شود دروس پیش شرط زیر هم برای سینما پیشنهاد داده می شود و البته واضح است کسی که قصه ای برای دروس پیش شرط فیلم نامه نویسی می نویسد، سینما را هم باید خوب و کامل یاد بگیرد. هرچند که شاید هیچ وقت به شکل عملی پشت دوربین قرار نگیرد.

۱- آموزش ابتدایی طراحی و گرافیک (ترم اول)

۲- آموزش عکاسی (ترم اول)

۳- آموزش ابتدایی نقاشی (ترم دوم)

۴- آموزش ابتدایی تصویربرداری (ترم دوم)

شرح اهمیت و ضرورت پیش شرط ها

الف- پیش شرط های داستان نویسی (ترم اول)

۱- افزایش دامنه ی واژگانی نزد هنرجو

آدم هایی که مشاغل هنری ندارند معمولاً با کلمات بسیار کمی زندگی می کنند. برخی معتقدند تعداد کلمات و واژه هایی که یک آدم عامی و عادی برای بیان مقصود و ایجاد ارتباط، در اختیار دارد از پانصد واژه هم بیشتر نیست! ولی بی گمان هنرمند - نویسنده ای که قرار است مکنونات درونی و مکاشفه های شخصی و یکه ای خود را توسط شخصیت ها و ماجراهایی که برایشان رقم می خورد، به دیگران انتقال دهد، به دنیای بیکرانی از واژه ها و ترکیبات احتیاج دارد. در مقابل، آدمهای روزمره که ابزار کارشان چیزی غیر از واژه هاست، در اکثر موارد به خاطر همین کمبودها در ایجاد ارتباط با نزدیکترین کسان خود هم، دچار مشکل می شوند، حتی برای نوشتن یک عریضه ی ساده به عریضه نویس های زیر پله

ی دادگستری پناه می برند. ولی یک هنرمند به کمک واژه ها می اندیشد و با یاری آنها جهان بینی خود را به مخاطبینش انتقال می دهد.

هنرجویان این سنین اغلب با جملات تکراری و به شکل بریده بریده از احساسات، عواطف و اهداف خود حرف می زنند. و البته تصویر دانش آموزانی که در مقابل پرسش های معلمین، مدیران و مشاوران روانی مدارس سکوت و بغض می کنند، تصویر آشنایی برای همه است.

دو نوع تمرین برای گسترش واژه ها

۱- هر یک از دانش آموزان هفته ای یکبار موظف شوند از روی یک فرهنگ نامه ی متوسط - مثل فرهنگ نامه ی عمید- پنجاه واژه ی ناشناخته را در دفتری ویژه ی این کار، یادداشت کنند و به سر کلاس آورند.

۲- در هفته ای دیگر آن پنجاه واژه را در یک نامه نگاری (که بعداً شرح داده خواهد شد)، به کار گیرند.

۳- یا می توانند به جای فرهنگ نامه، مجله، داستان یا رمانی را بخوانند و از آن واژه های ناشناخته اش را بیابند و سپس در فرهنگ نامه معنی اش را جستجو کنند.

۲- آشنایی ساده با دستور زبان فارسی

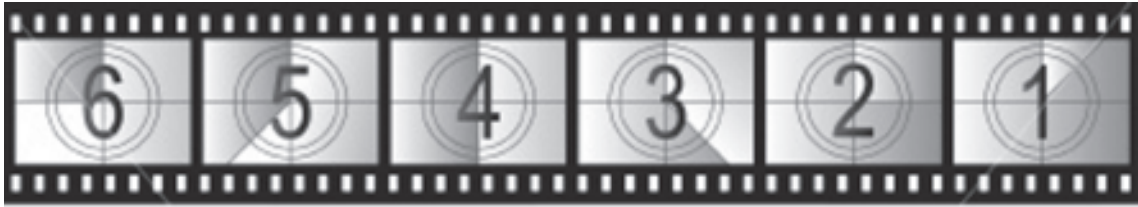
اغلب آدمهای عادی، غیر هنری و هنرجویان تازه کار تفکیک، تجزیه و ترکیب زبان مادری خود را نمی دانند. در واقع آنها برحسب ضروریات زندگی و بسامد استفاده از جملات زبان مادری خود، به آنها عادت می کنند. و اگر روزی خود دست به قلم ببرند، ساعتها در مقابل کاغذهای سفید سرگردان می مانند. هنرجویان هرچند در گذشته و از طریق کتب درسهای سال های پیشین با دستور زبان فارسی آشنایی مختصری دارند، اما از آن جا که برایشان کارکردی ضروری نداشته، خیلی با آدمهای عادی فرقی ندارند. شایسته است هنرآموز یا مدرس، یک بار دیگر و این بار در جهت به کارگیری ادبی و هنری آنها را با ساختار و ارکان زبان فارسی شان آشنا سازد. نظیر فعل ها - زمان ها - فاعل - نهاد - مفعول و ...

۳- آشنایی ساده با علم بیان

شاید یک آدم عادی یا غیر هنری بتواند با فراگیری مختصر دستور زبان فارسی به شکل ساده و روان با دیگران ارتباط برقرار کند و احیاناً در نوشتن درست یک عریضه مشکلی نداشته باشد. ولی او کمتر می تواند از مکاشفه ها و تجربه های ناب و یکه ای خود، از عواطف و امیالش، حرفی بزند.

هنرجو باید بداند که هنر با ابزار عواطف و بیان آرزوها و امیال در سطحی گسترده با مخاطبین در سر تا سر جهان ارتباط برقرار می کند. بنابراین شایسته است هنر آموز به آنها ضرورت یادگیری مباحثی مثل استعاره، تشبیه، کنایه و ... را خاطر نشان سازد.

در واقع هنرجو می آموزد که باید برای بیان و در میان گذاشتن تجربه

۴-نوشتن داستان کوتاه

۵-شيوه های نقد و بازنویسی داستان

سرفصل های آموزشی فیلم سازی (در ترم سوم فیلم سازی)

۱- آشنایی ساده با جریان سه گانه تولید فیلم: پیش تولید، تولید،

پس از تولید

۲- آشنایی ساده با عوامل تولید فیلم

۳- آشنایی ساده با عناصر تشکیل دهنده زبان فیلم. (آشنایی با دستور

زبان فیلم.)

سرفصل های آموزشی فیلم نامه نویسی (ترم چهارم)

۱- چگونه به زبان سینما قصه بگوئیم؟

۲- آموزش فرق ها و شباهت های قصه ادبی و قصه سینمایی

۳- شناخت مخاطب

۴-نوشتن یک فیلم نامه کوتاه

۵-شيوه های نقد و بازنویسی فیلم نامه

۶-شناخت الگوهای نامتعارف روایت در سینما و ادبیات

سرفصل های آموزشی فیلم سازی در ترم چهارم فیلم سازی

۱- آشنایی ساده با وظایف کارگردان فیلم به عنوان مسوول نهایی یک فیلم

۲- آشنایی ساده با دکوپاژ فیلم

۳- آشنایی ساده با فن تدوین فیلم

۴- ساختن یک فیلم کوتاه جمعی براساس بهترین فیلم نامه ی کوتاه

کلاس. (با تشکیل گروه فیلم سازی کوچک با شرح تقسیم وظایف گروه

تولید یک فیلم)

علاوه بر این، به لحاظ هنری هم به طراحی وابستگی بسیار نزدیکی دارد. هنرجو در کنار یادگیری طراحی، چشم دیدن متفاوت دنیا را می آموزد و زوایایی از روح پنهان بشر، خدا و هستی را در معرض دید مخاطبانش قرار می دهد. هنرجو در پایان ترم اول رشته ی فیلمسازی در کنار رشته ی فیلم نامه نویسی، می آموزد سینما داستانش را از دریچه ی محدودی بنام دوربین کشف و روایت می کند.

*** پایان ترم اول رشته ی فیلم سازی** **ج- پیش شرط های داستان نویسی (ترم دوم)** **۷- شناخت روایت**

هنرجو در ابتدای ترم جدید می داند که چگونه حرف بزند. چگونه و به درستی گزارش تهیه کند و از خاطره های مهم زندگی اش بگوید. حالا وقتش است که بداند به خاطره ها، گزارش ها و حرف های روانش، نظمی بدهد. او مثل یک آهنگساز می آموزد که چگونه تجربیاتش را کنار هم قرار دهد، تا به شیوه ای موثر با مخاطبش رابطه برقرار کند. همچنان که آهنگساز اصوات بلند و کوتاه را در قالبی معین قرار می دهد و ملودی می سازد و در جانها تاثیر می گذارد. هنرجو هم خود را در نقش یک راوی پیدا می کند.

۸- آشنایی با قصه های شفاهی

استاد به هنرجو می آموزد تا انواع روایت ها را در دل داستان های شیرین شفاهی کشف کند. هر داستان عامیانه ای که پدر بزرگ ها و مادر بزرگ ها نقل کرده اند چگونه شروع، گسترش و به پایان می رساند. لطیفه ها، ضرب المثل ها و حتی اخباری که از رسانه ها پخش می شوند، هر کدام روایت های ویژه و منحصر به فردی دارند که با سعی در ایجاد ارتباط با مخاطب را دارند. هنرجو از این طریق می فهمد که خاطراتش را با تقلید از ساختارهای موفق داستان های شفاهی، به شیوه ای جذاب و موثر بیان کند.

۹- آشنایی با قصه های قدیمی و کتبی

هنرجو به شکل مختصر باید در جریان قصه های کتبی مهم و مشهور قرار بگیرد. و مثل بند ۷ روایت کردن خاطراتش را از آنها بیاموزد.

۱۰- آشنایی با داستان خوانی

هنرجو باید به شکل ساده ولی درست داستان های مهم و مشهور معاصر را بخواند. اغلب هنرجوها شیوه ی درست خوانی داستان های هنری را نمی دانند. آنها با داستانهای پاورقی آشنا هستند. داستان هایی که بسیار سطحی و کلیشه ای هستند و عواطف سطحی آدمی را قلقلک می دهند. ولی وقتی یک پاراگراف از داستان هنری را می خوانند، دچار سرگیجه می شوند. هنرجو اینک با در اختیار داشتن واژه ها، دستور زبان فارسی، فنون علم بیان و انواع روایت ها، آماده ی هضم این گونه ی هنری ناب است. او به تدریج یاد می گیرد در خلوتش هم داستان های ناب و هنری را بخواند.

بدیهی است کسی که نتواند یک داستان خوب هنری را درست بخواند، نمی تواند یک داستان هنری خوب بنویسد.

*** پایان ترم دوم فیلم نامه نویسی** **(یا دروس پیش شرط اصول داستان نویسی)** **د- پیش شرطهای فیلم سازی (ترم دوم)** **۳- آموزش ابتدایی نقاشی**

ونسان ونگوگ می گوید که یک نقاش تا اصول طراحی را یاد نگیرد، نباید از رنگ استفاده کند. هنرجو در ترم اول با مبانی طراحی آشنا شده است. حالا وقتش است تا به اهمیت رنگ و تاثیر روانی منحصر به فرد هر یک از آنها و خلق معناهای تازه با ترکیب ویا در کنار هم قرار گرفتن شان پی ببرد. استاد به هنرجو می آموزد تا با به کارگیری درست رنگ، دست به ایجاد هنری بزند و در کمترین زمان، بیشترین تاثیر عاطفی را بر روح و روان مخاطب بگذارد.

۴- آموزش ابتدایی تصویر برداری

هنرجو که در ترم اول به اهمیت لنز، دیافراگم، نور درعکاسی پی برده است، حالا با شناخت تازه و یکه از تاثیر رنگ در قاب، کلید دوربین تصویر برداری را روشن می کند تا داستانی را که به طور همزمان می آموزد، ضبط کند و استاد، اهمیت و نقش قلم گونه ی دوربین را در ضبط و ایجاد روایت برای دانش آموز تشریح می کند.

*** پایان ترم دوم فیلم سازی** **آغاز سال دوم داستان نویسی (آغاز سال دوم تحصیلی)** **سرفصل ها**

کتابهای آموزشی بسیار زیادی در بازار موجود است که هنر داستان نویسی را به درستی و با قدرت آموزش می دهند. البته اغلب اساتید هم خود نویسندگان خوبی هستند. آنها با بکارگیری تجربه ی شخصی و کتابهای فنی موجود، شیوه ی نوینی را برای آموزش هنرجویان ابداع می کنند. بدیهی است که هدف رساله ی در دست مطالعه، دریاب آموزش هنر داستان نویسی، سینما و فیلم نامه نویسی نیست. بلکه بیشتر شیوه ی آموزشی و سرفصل ها را تعیین می کند و لازم نمی داند به جزئیات آموزشی بپردازد. در واقع نگارنده به ضلع سوم آموزش یعنی شناخت اندازه و ظرفیت هنرجو، در کنار دو ضلع: کتب موجود فنی و تجربه ی استاد نظر داشته است. به همین دلیل از پیش آگاهی ها بیشتر و جزئی تر نوشتیم، تا راه آموزش تازه کاران هنر فیلم نامه نویسی هموارتر شود.

سال دوم تحصیلی

سرفصل های آموزشی داستان نویسی

۱- آشنایی با مبانی تحقیق و شناخت ارزش پژوهش

۲- شناخت منابع سوزه ها

۳- شناخت الگوی کلاسیک قصه گوئی (یا داستان نویسی)